
Co mi dal a co mi vzal Mnichov

Co mi dal a co mi vzal Mnichov

O pobytu v zahraničí jsem začal uvažovat již na počátku jara 2002. Vše šlo poměrně hladce s tím, že na jaře 2003 odjedu do Marburgu. Hladce to však šlo jen zdánlivě, protože jsem neměl to základní - kvalitní projekt disertace. Ten jsem sepsal během léta 2003 a při sepisování své první výroční zprávy - na konci roku 2003 - jsem spíše utrousil, že bych rád vyjel na zahraniční stáž. Sice jsem nikdy neřekl místo určení, ale vždy jsem měl na mysli SRN nebo Rakousko. Protože se zabývám jistým pohledem Dětskou mozkovou obrnou (dále jen DMO), chtěl jsem na ústavní/zdravotnické pracoviště, kde bych mohl pracovat.

Tak jsem byl přijat do Kinderzentrums při LMU-Mnichov. Mimo jiné i proto, že zde pracoval prof. Vojta. Myslím, že je dobré, aby student vnímal zahraniční stáž jako získání nové životní zkušenosti. To však platí obecně pro každého studenta. U studenta s handicapem - jde dle mého - ještě o něco důležitějšího. O prozkoumávání sebe samého, neboť je vystaven situaci, kdy musí hledat řešení, která dříve řešit - z různých důvodů - nemusel. Osobního asistenta jsem neměl, ale jedenkrát za dva týdny přišly dvě studentky z rektorátu, aby mi vypraly, umyly podlahu a pomohly s větším nákupem, který mi stačil cca na pět dní, takže i běžné nákupy jsem si pořizoval sám. Na obědy jsem chodil do Kinderzentrums, které bylo přes ulici. Protože osobní asistenci využívám pouze na konkrétní akce nebo situace, je moje následující stanovisko problematické, přesto si jej odvažuji vyslovit. Velmi bych se obával vzít si osobního asistenta z ČR na celý pobyt. Čtyři měsíce (a tím spíše déle) je dlouhá doba a stát se může cokoli. Vhodnější se mi zdá domluvit se s hositelskou univerzitou a domluvit se na pomoci, která by byla distribuována mezi několik jedinců. Také určitě není nutné, aby se první stáž konala ve Skandinávii, USA, nebo Austrálii. Jinými slovy, doporučoval bych napoprvé odjet do některé ze sousedních zemí. V krajním případě do Velké Británie.

Mé shrnující resumé asi zní: Mnichov mi poskytl výčet (sumaci) dovedností, které sám nezvládnou. Přesto jsem získal přesvědčení, že jsem schopen žít samostatně, což vedlo k tomu, že jsem se s otcem domluvil na "odluce", kdy on bydlí tam, kde stejně chtěl bydlet v důchodu. Během půlroční přípravy - od rozhodnutí v září 2005 do vlastního osamostatnění v polovině dubna 2006 - jsem se snažil, což se povedlo, vymyslet, jak z nezvládnutelných schopností učinit schopnosti zvládnutelné.

Motto:

"Samostatnost má jen takovou cenu, jakou je dotýčný ochoten zaplatit. Pokud možno sám sebou!!!"

Mgr. Miroslav Kudláček

doktorand FSV UK

kontakt:

mirek.kudlacek@seznam.cz